

blive gjort Ret og Skel til alle Sider. Jeg vilde for mit Vedkommende nødig have, at der skulde blive stillet Ændringer til Lovforslaget, da det kunde vanskeliggøre Lovens Gennemførelse i denne Samling, og jeg vil meget anbefale at vedtage Lovforslaget i den Skikkelse, hvori det nu foreligger.

P. G. C. Jensen: Det ærede 1ste Medlem for 6te Kreds (Koch) fremkom med nogle Udtalelser, som forekom mig at vise, at han saa lidt forkert paa Lovforslaget, idet han gentagne Gange talte om Lovforslaget, som om det gik ud paa at gøre Frederiksberg til en Købstad. Det er jo slet ikke Tilfældet. Frederiksberg bliver ikke Købstad og skal ikke være Købstad, Frederiksberg skal være det, den er nu, nemlig Handelsplads, og bliver ikke andet. Det er Forskellen mellem dette Forslag og det forrige Forslag, som gik ud paa at oprette 3 Handelspladser til Købstæder, at dette sidste Forslag ikke gaar ud paa at forandre Frederiksbergs Stilling fra det, den nu er, en Handelsplads, til noget andet. Tværtimod, den bliver ved at være det, og det er paa Grund af denne lille Misforstaaelse, tror jeg, hvori det ærede Medlem gjorde sig skyldig, at han fremsatte nogle Udtalelser, som kun kunde forklares ud fra den Betragtning, nemlig da det ærede Medlem omtalte Amtmandens Forhold til Vejvæsenet. Jeg tør maaske først indskyde den Bemærkning, at det ærede Medlem ved meget bedre end jeg, at Amtmanden har en ikke ringe Indflydelse paa Vejvæsenet i Købstæderne, og det ærede Medlem ved jo særdeles godt, at Amtmanden navnlig har den overordentlig store Magt, at han kan befale, at en Vej, som er til offentlig Brug, skal optages paa Byens offentlige Vejregulativ. Det er en meget stor Magt og Myndighed, som Amtmanden har. Amtmanden har altsaa en væsentlig Myndighed med Hensyn dertil. Men hvis nu Forholdet var dette, at Lovforslaget, saaledes som det foreligger, bestemmer, at Frederiksberg i Henseende til Vejvæsen skulde løsrives fra Amtsrads kredsen, saa vilde der komme det Forhold frem, at der overhovedet ikke var nogen, som stod over Frederiksberg i Henseende til Vejvæsenet. Jeg vil nu netop sætte en Autoritet i Steedet for Amtsradet, jeg vil sætte Amtmanden ind. Hvis man tænker sig, at Ordene og Meningen i Lovforslaget virkelig gik ud paa, at Frederiksberg skulde fuldstændig ud af ethvert Forhold ikke blot til

Amtsrads kredsen men ogsaa til Amtsradet, saa var Myndigheden med Hensyn til Vejvæsenet borte. Men det er ingen Købstad, og det bliver ingen Købstad, og de Regler, der gælde for Købstæderne, kunne ikke komme til Anvendelse. Naar jeg derfor foreslaar at sætte en Autoritet ind, saa er det slet ikke for at være fri for Tilsyn, men det er kun for at faa et Tilsyn og faa bestemt, hvor det skal være, og udelukke enhver Tvivl om, hvorvidt det fremtidig skulde blive Amtsradet eller Amtmanden, og saa mener jeg ogsaa, at det er hensigtsmæssigere og bedre at have Amtmanden end Amtsradet.

Med Hensyn til Brandforsikringen gælder ogsaa det, som jeg før nævnedes, at da Byen ikke bliver Købstad, kan der slet ikke være Tale om, at man uden videre skulde gaa ind i Købstædernes Brandforsikring. Det kunde der kun være Tale om af den Grund, at man vilde forstaa Ordene i Lovforslagets § 2 som medførende en saadan Forpligtelse. Og det er det, som jeg har sagt, at det forekommer ikke just mig at være tvivlsomt, men da det er tvivlsomt for andre, mener jeg ogsaa, at det vilde være ønskeligt at faa det bestemt udtalt.

Det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds (N. Hansen) fremsatte Udtalelser, som jeg maa paaskønne, thi det er jo meget behageligt at faa den Ros, at vi — jeg tænker altsaa paa Frederiksbergerne, mine Bysbørn — ikke ville modsætte os dette Forslag, skønt det er til væsentlig Tab for os, og det glæder mig meget, at det ærede Medlem, som hører til Amtsrads kredsen, har indset det, at det virkelig fra vor Side er en Liberalitet, at vi slet ikke gøre nogen som helst Modstand imod at udskilles fra Amtsrads kredsen trods det økonomiske Tab, vi lide. Men det ærede Medlem maa saa ikke fortænke mig i, at jeg saa følger hertil, at naar et Lovforslag trænger til Forandring paa visse Punkter, saa maa man tage sig den Tid dertil, som det medfører, men jeg skal i saa Henseende gøre mig al mulig Flid for, at det kan gaa saa hurtigt som muligt.

Indenrigsministeren (*Bardenfleth*):

Efter de Udtalelser, der ere faldne fra forskellige Sider, tør jeg jo gøre mig Haab om, at dette Lovforslag vil kunne blive fremmet her i dette Ting endnu i indværende Samling. — Naar det er omtalt, at den Frist, der er sat i Lovforslagets § 1, fra forskellige Sider — særlig i det andet Ting — betragtes som værende for kort, saa har det jo selvfølgelig, som det